

Unides per l'èxit

Bàsquet. Marta Xargay (Girona, 1990) i Queralt Casas (Bescanó, 1992) han afegit l'or europeu absolut a un impressionant palmarès, tot i la seva joventut. Fins ara, mai havien jugat juntes

Marta Xargay i Queralt Casas, al Parc del migdia de Girona amb el grux dels seus títols. Al coll, penjat, l'or en l'europeu absolut Foto: JORDI PRAT.

A Orchies, ciutat francesa situada a escassament 30 quilòmetres de la frontera amb Bèlgica, s'hi va escriure avui fa una setmana un passatge inoblidable per al bàsquet gironí. Marta Xargay i Queralt Casas es van penjar l'or en l'europeu absolut, com a integrants de la selecció espanyola. Una fita sense precedents a la demarcació, poc avesada a nodrir d'elements el combinat estatal, ja sigui masculí o femení. I menys encara a col·leccionar fites de tanta dimensió.

Per a molts, un fet així podria suposar el colofó a una carrera, però no és el seu cas ni el de la seva ambició. Totes dues, cadascuna en el seu camí, han conviscut contínuament amb l'èxit i han alimentat l'inconformisme, buscant reiteradament la fórmula de la victòria

col·lectiva a través del seu gra de sorra individual. El més curiós de tot plegat és que les seves trajectòries, amb paral·lelismes constants, no s'han trobat fins a aquest europeu a França. Fins llavors, mai havien coincidit en el mateix equip. Sempre havien compartit pista com a rivals, tot i formar-se a pocs quilòmetres i a la mateixa ciutat. Com a anècdota, ho relativitzen i emfatitzen el respecte mutu –“és un honor jugar amb ella”, diu una de l'altra– entre companyes de professió i també de posició.

Títols i medalles Xargay, dos anys més gran que Casas, va ser la primera a tastar l'elit. Primer, al club de tota la vida (Uni Girona), amb el qual va pujar a Lliga Femenina; i després, a Salamanca, al Perfumerías, en què ho ha guanyat tot. I tant en aquests èxits com en l'europeu, el denominador comú ha estat el tècnic, Lucas Mondelo. “Ja ens coneixem per les cares [riu]. Ell sap el que puc fer i em dóna molta confiança. I el fet de saber que facis el que facis continuaràs a la pista ajuda molt. Et dóna seguretat”, admet Xargay, que a França ha estat la tercera més utilitzada (27,8 minuts), darrere de Lyttle i Torrens. Amb 22 anys i tots els títols assolits pel que fa a clubs, es perd la motivació? “Guanyar no cansa mai, però sí que és vital anar introduint nous reptes, tant col·lectius com individuals.”

Tampoc Queralt Casas vol que s'acabi l'idil·li amb la glòria. Té un palmarès insuperable amb Espanya amb ors en totes les categories, des de sub-16 fins a l'absoluta. La bescanonina ha tingut un rol secundari (6,4 minuts en cinc partits), però ha viscut l'experiència com ningú. “Ha estat un somni que em fessin confiança per formar part de l'equip. Sento l'or com qualsevol altra”, va explicar. Encara amb tots els records frescos de les emocions viscudes després de la final, destaquen un moment per sobre de tots: “El podi, quan reps la medalla. És emocionant i et vénen moltes coses al cap.” Totes dues tenen clara quina és la fórmula de l'èxit, aquest cop i sempre. I ho destaca Casas: “El bon ambient era clau. Des que vam guanyar Rússia, el primer dia, celebràvem cada victòria com si haguéssim guanyat el mundial. Això ens va unir molt.”

Totes dues –per a Xargay, era el segon europeu absolut– formen part de la nova generació, que amenaça de minimitzar, pel seu talent, tot el que s'hagi fet fins ara en l'àmbit de la selecció espanyola. “Podem tenir més o menys sort, però estem preparades per competir per assolir el màxim; ho hem fet des de petites”, admet la

gironina.El futur, lluny?Ara, dos mesos de vacances i a principi de setembre tornaran a suar la cansalada. Amb els seus clubs –Queralt Casas amb el Rivas i Marta Xargay amb el Perfumerías–, estan destinades a disputar-se tots els títols estatals en joc. Cap d'elles vol mirar més enllà. Ni pensar en el mundial de Turquia de l'estiu que ve, ni pensar si, com han fet altres jugadores del país com ara Sílvia Domínguez i Laia Palau, serà l'hora d'emigrar a l'estranger. Casas té contracte fins al 2015, però té una opció de tall l'estiu que ve: “És possible que decideixi fer-ho, per continuar creixent i per com està tot al país.” “En tinc ganes, de provar-ho a fora, però ara és aviat. Hi haurà temps per pensar-ho”, diu Xargay, que acaba contracte el juny del 2014. Xargay es vol centrar ara en el Perfumerías i en la seva altra afició, la moda. I és que juntament amb la seva germana Txell han creat un lloc web (www.unaunica.com) en què venen els seus propis dissenys. A la foto, en llueix un.

Queralt i Marta. Marta i Queralt. El seu present ja és esplendorós, però el futur no té límits.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-07-2013 Pàgina 20

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/53-basquet/660836-unides-per-lexit.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mEsports&utm_source=rss&utm_medium=mEsports&utm_campaign=rss